

1. Prijst nu de Heer, want Hij is goed, die eeu-wig ons in lief-de groet!
 2. Uw volk is door uw lief-de vrij; Heer, schenk uw red-ding ook aan mij.
 3. Heer, wij be-lij-den on-ze schuld, wij doen ver-keerd. Heb toch ge-duld!
 4. Aan d'oe-ver van de Riet-zee werd 't op-stan-dig volk door God ge-red.
 5. Hij red-de hen uit 's vij-ands macht, ont-nam de ach-ter-vol-gers kracht;
 6. Maar snel ver-ga-ten zij Gods daad, ver-wacht-ten niet zijn wij-ze raad.
 7. Op Mo-zes en A-ä-ron, broers, op bei-den wer-den zij ja-loers,
 8. Bij Ho-reb go-ten ze een stier en kniel-den neer voor 't stom-me dier.

3

3. Gods werk gaat ie-der woord te bo-ven! Ge-luk-kig wie op Gods wet bouwt
 Ik zal mij met uw volk ver-heu-gen. U koos het uit, U bent zijn rots;
 Zo-als de voor-ou-ders al de-den, het volk geen oog voor won-d'ren had
 Want God hield zich aan zijn be-lof-ten. Met macht sprak God het wa-ter aan,
 niet één van hen be-hield het le-ven. Zij zijn door wa-ter o-ver-spoeld;
 Naar meer, naar meer ging hun be-geer-te. Zo stel-den zij God op de proef,
 zij wa-ren uit op ei-gen voor-deel. Aan Da-tan en A-bi-ram gaf
 Hoe kan een god nu gras her-kau-wen? Het volk ver-ving zijn trots, zijn God,

5

5. en al-tijd aan zijn recht zich houdt. Wie toch kan Hem naar waar-de lo-ven?
 en ik zal de-len in zijn trots. Heer, ik ge-niet met vol-le teu-gen!
 en in E-gyp-te U ver-gat, zo is ook on-ze hou-ding he-den.
 zo-dat de bo-dem droog zou staan. Dit werd de weg van de be-lof-ten.
 nu werd ge-loofd wat God be-doelt en werd een lof-zang aan-ge-he-ven,
 Hij gaf hun wat het volk Hem vroeg, zo-dat hun heb-zucht hen ver-teer-de.
 hun op-stand en-kel maar het graf! Hun droom ging op in rook en oer-deel.
 door zo een beeld, een stie-ren-god! Wie wil nu op een beest ver-trou-wen?